

S.C. Doradda S.R.L.

Bul. Regele Carol I, Nr. 23
300180 Timișoara
România
Timis
+40 256 204912
+40 256 204912

DORADDA

Fenicul

Preț redus Nu este în vânzare

Prețul de vânzare 2,50 lei

Prețul de vânzare fără taxe 2,29 lei

Reducere

Valoarea taxei 0,21 lei

[Pune o întrebare despre acest produs](#)

Descriere științifică: Foeniculum vulgare L.

Denumire populară: Fenicul dulce, Molura

Descriere: Plantă aromatică anuală, bogată în uleiuri eterice.

Ecologie și zonare: Plantă de origine mediteraneană ce este pretențioasă față de condiții, sudul regiilor noastre fiind limita nordică de răspândire a speciei. Este sensibilă la variații de temperatură, solicitând veri lungi și condiții dure. Are de asemenea pretenții ridicate pentru lumină. Ploile căturate în perioada înfloririi influențază negativ fecundarea și fructificarea. Față de sol este pretențios, dezvoltându-se bine pe cele nisipo-argiloase, fertile, bogate în humus și calciu. Feniculul este zonat astfel: Cîmpia Dobrogei, Cîmpia Olteniei, Cîmpia Timișului, Cîmpia Crișurilor ca zone foarte favorabile și Cîmpia Bărăganului, Cîmpia Burnazului, Cîmpia Moldovei (jud. Botoșani), Cîmpia Covurlui (partea de est a județului Galați) - ca zone favorabile.

Tehnologie de cultură: Feniculul se seamănă pe terenurile unde s-au cultivat plante prăitoare sau grâu de toamnă. Pe un teren unde s-a cultivat fenicul, în anul următor nu se mai însămânțează această plantă; poate reveni pe același teren numai după 5 ani. Terenul se arădăncă și se întreține fără buruieni până la însămânțare. Deoarece planta nu suportă a fi îngrițat direct cu gunoia proaspătă, acest îngrițămînt se dă la cultura premergătoare. Însămânțarea se execută primăvara de timpuriu, la distanța de 70 cm între rânduri și la adîncimea de 2-3 cm. Planta fiind sensibilă la ger se face și bilonarea. În cazul feniculului, bilonarea se execută în așa fel încît tulpinile rămase după recoltare să fie acoperite cu un strat de pămînt de 7-10 cm. În regiunile secetoase tulpinile se taie la recoltare la înălțimea de 20-30 cm de la suprafața pămîntului, pentru a rămîne zăpada. De menționat că prin scuturarea fructelor se îndesețe cultura. Plantele rămase trebuie ferite în timpul prăzilei.

Feniculul produce încă din primul an de cultură, cu condiția să fie însămîntat primăvara devreme, iar lucrările de întreținere să se aplice la timp. Din anul II și pînă în anul V se obțin recolte mari și constante.

Recoltarea se face dimineața și seara pentru a se evita scuturarea fructelor. Deoarece fructele de fenicul se scutură ușor și trebuie să aibă o culoare verzuie cu ușoare nuanțe brune pentru a corespunde necesităților de consum, ele se recoltează în două faze astfel: - umbelele superioare, care ajung la maturitate cu circa o săptămînă înaintea celorlalte, sînt recoltate manual cu foarfeci de vie; ulterior, la maturarea în masă a celorlalte umbelule, se face recoltarea mecanică. Plantele se leagă în snopi mici și se aază în picioare pentru a se usca. După 2-3 zile snopiile se transportă la locul de treierat.

Bolile, dăunătorii și mijloace de combatere:

De obicei, culturile de fenicul sînt atacate în perioada mai-octombrie de cuscute (torței) - care atacă mai ales tulpinile și frunzele, din care cauză întreaga cultură poate fi distrusă. Ca măsuri preventive de combatere se recomandă ca materialul de înmulțire să fie complet liber de cuscute, iar lucrările agrotehnice să fie respectate și executate cu toată atenția.

- Sub nici un motiv pe terenurile pe care au fost cultivate leguminoase sau trifoliene nu se seamănă fenicul. Atunci cînd cuscutele apar, plantele atacate se scot la marginea lanului și se ard. Acele părți de teren de pe care s-au scos plantele de cuscute se vor arădăncă.

- Feniculul mai este atacat de mana feniculului (Plasmopara mefoeniculi), pătarea brună a frunzelor (Cercospora depressa) și de lupoaie (Orobanche sp.).

Mana - atacă frunzele în tot timpul vegetației. La început apare sub formă de pete galbene apoi brune, pe partea superioară a frunzelor și ca o pișcă albă pe partea inferioară. Se combate prin lucrări agrotehnice și stropiri cu zeamă bordeleză 1%.

Pătarea brună - produce pete colorate de culoare galbenă sau brună-cenușie pe frunze, tulpini sau umbelule în tot timpul vegetației plantelor. Se combate prin arderea paielor de fenicul, asolament rațional, dezinfectarea seminelor și apărarea lor de cele bolnave.

Lupoaia - este o plantă parazită cu tulpina ramificată, de culoare galbenă, galben-verzuie sau cărămizie pînă la portocaliu, care atacă în întregime planta de fenicul, în tot timpul vegetației. Se combate prin însămînțare cu semințe bine curățate, asolament de 4 ani, lucrări agrotehnice, distrugerea vetrelor și arderea plantelor de lupoaie la marginea tarlalei.

Dăunătorii - feniculul este atacat de oarecii de cîmp, omida de stepă și molia anasonului. Oarecele de cîmp atacă rădăcinile și se combate prin momeli otrăvitoare, gazare cu sulfura de carbon și cu ajutorul curselor. Omida de stepă atacă frunzele, partea superioară a tulpinii și uneori chiar florile, în perioada mai-iunie (prima generație), iunie-iulie (a doua generație), august-septembrie (a treia generație). Ea se combate preventiv prin amenajarea de anuri de 50/50 cm în jurul tarlalei, prăfuirii cu Heclotax 20-30 g la metru liniar și prin arături adînci de toamnă. Plantele cu omizi se scot la marginea tarlalei și se ard.

Compoziție chimică: Fructele conțin 2-6% ulei volatil format din 50-60% anetol, limonen, pinen, fencon, esdragol etc. la varietatea dulce și din felandren la varietatea amară; lipide (cca. 15%), aleuron (cca. 20%), derivați cumarinici, flavonoidi (cvercetin sau camferoglicozid), flavonol-3-glucuronid, zaharuri, 7-8% substanțe minerale, mucilagii, ceruri, stigmasterin etc. Fructele de fenicul conțin ulei volatil obținut prin distilarea cu vapori de apă a fructelor în prealabil zdrobite. Concentrația de ulei volatil a diverselor varietăți de fenicul este foarte variabilă. Principalul component al uleiului volatil este anetolul, și anume transanetolul. Alte substanțe identificate în fructele de fenicul sunt: substanțe grase, proteice și glucidice.

Acțiune farmacodinamică - utilizări terapeutice: Datorită componentelor din uleiul volatil are acțiune antispastică și carminativă, stimulează secreția lactată, fluidifică secrețiile bronșice și are proprietăți sedative. Acțiunea medicinală a preparatelor din fenicul constă în stimularea digestiei, efectul carminativ, galactogog, diuretic, expectorant, antitussiv și vermifug. Prin depășirea dozelor terapeutice survin aceleași efecte ca în cazul fructelor de anason.

Se recomandă ca antispasmodic, carminativ și expectorant în bronșite. Intră în compoziția ceaiului anticolitic, contra colicilor, contra colicilor pentru copii, ceai gastric, ceai pectoral, pulbere laxativ-purgativ etc.

Fructele de fenicul sînt contraindicate în ulcerul gastric și duodenal, enterocolite cronice și acute .

Indicații terapeutice:

Încă de pe vremea lui Hipocrat, feniculul era indicat în combaterea colicilor. Preparatele din fenicul sunt utilizate în meteorism, spasmele urogenitale ale tubului digestiv, în bronșite și traheite.

Preparare și administrare:

Infuzia pentru adulți - se prepară din 1 linguriș de fructe zdrobite, într-o cană cu apă clocotită. Se lasă la infuzat 10 minute și se strecoară. Se bea în trei reprize, după mesele principale.

Pentru combaterea colicilor la copii și stimularea lactației la mamele care alăptează, se prepară o infuzie din amestec de fructe de fenicul și chimen.

La adulți, fructele de fenicul - se pot administra și sub formă de pulbere, obținută prin zdrobirea fructelor uscate. Se administrează 0,5-1 g pe zi, împărțit în două sau trei porții.

Mierea de fenicul - se obține prin mixarea uleiului de fenicul cu miere și se administrează pentru calmarea tusei seci, câte o linguriș, la nevoie.

Contraindicații, precauții:

Nu este indicat în ulcerul gastric și duodenal, în enterocolite acute și cronice. Dozele mari pot da reacții adverse însemnate, manifestate prin tulburări digestive și nervoase, constând în stare de agitație nervoasă sau chiar crize similare celor epileptice, uneori somnolență accentuată, etc. Cea mai eficientă măsură de protecție este aceea de a nu recurge la formele concentrate ale remediei, la uleiul volatil, precum și respectarea limitelor în administrarea infuziei.

Greutate plic: 2g

Preț unitar

- Pentru livrări en-gros, solicitați listă de prețuri !